

pels Països Catalans, sinó per un País Valencià lliure i sobirà”, assegura. “El senyor López Tena nega la possibilitat de pactar amb el PP o amb el PSOE, i nosaltres tenim molts acords municipals amb ells, sobretot amb els socialistes”, rebla, i avança que el seu partit no admetrà la doble adscripció dels militants al Bloc i SI. “A l’únic que ens ha demanat d’adherir-se a SI, ja li hem dit que havia d’escollir entre ells o nosaltres, i s’ha quedat al Bloc”, cosa que contrasta amb l’afirmació de Guia sobre l’adhesió d’afiliats de diversos partits a SI.

Melero defensa una entesa a llarg termini amb Iniciativa, simplement. El coordinador d’aquesta formació, Paco Garcia, però, no descarta ampliar-ne l’espectre. “El 8 de març és la data límit per a registrar coalicions davant la

PRATS I CAMPS

Josep Melero: “El Bloc no aposta pels Països Catalans, sinó per un País Valencià lliure i sobirà.”

Junta Electoral –fa saber–, i SI hauria d’afanyar-se. Al nostre partit és clar que hi ha independentistes, però cal aportar solucions a l’àmbit municipal, també. En el nostre cas, cada col·lectiu local té la llibertat d’anar amb qui desitge, i és clar que no descarte acords amb SI. Ara bé, ja saben com costa, per exemple a ERPV, de fer llistes locals. Que no es pensen que siga bufar i fer ampolles, no et plouen candidats del cel. En tot cas, salude l’arribada de Solidaritat per la Independència. És bo que hi haja esperit reivindicatiu a l’esfera política. Això indica que alguna cosa es mou.”

Victor Maceda

El nacionalisme a les Illes, sense el SI de Laporta, que no té previst d’aterrar-hi, sobreviu separat i sovint enfrontat.

La dispersió nacionalista balear

Ales Illes hi ha una nodrida oferta de sigles nacionalistes. La que no hi és, però, és SI. Solidaritat per la Independència, el nou partit català liderat per Joan Laporta, que es presentava la setmana passada al País Valencià, no serà a les eleccions autonòmiques i municipals del dia 22 de maig a les Illes.

Tot esperant el possible futur aterratge de SI, la resta del nacionalisme manté l’efervescència de sigles ja coneguda. Mai com ara no hi ha hagut tanta oferta nacionalista, amb tan poques expectatives electorals.

Solidaritat. El partit de Laporta no serà present a les Illes a les properes eleccions del mes de maig. A l’arxipèlag hi ha simpatitzants de SI, però, a diferència del País Valencià, no s’han organitzat –si més no, de moment. Segons que explica el cap de comunicació de SI, Jordi Fines-tres, “no podem descartar res i la voluntat hi és, però això depèn dels simpatitzants de les Balears; no ho forçarem”. En la mateixa línia s’expressa el diputat Uriel Bertran, diputat de SI al Parlament de Catalunya, que diu a EL TEMPS que la possibilitat de crear el partit a les Balears “de moment no s’ha plantejat”. El motiu és que “els simpatitzants que hi tenim no han fet el pas” de demanar la conversió en una organització política i, per tant, el partit com a tal s’estima més esperar. “No volem fer per fer; si no hi ha un suport clar de gent que vulgui l’estructura orgànica, nosaltres no ho forçarem. Només si hi ha gent disposada a treballar ens ho plantejarem”.

ERC. Esquerra Republicana es presentarà a les eleccions a les Illes tota sola. Des

del moment que les converses amb el PSM per a presentar-se junts fracassaren, Esquerra fa camí tota sola. A Mallorca ja té decidits els principals candidats: la candidatura al Parlament serà encapçalada pel president de la formació, Joan Lladó, i al Consell de Mallorca serà Cathy Sweeney. A més, presentarà llistes pròpies a una vintena de municipis i a setze més confia encara poder fer llista o, si no, arribar a acords amb algunes altres formacions.

Menorca és on tot és més verd, perquè encara no s’ha decidit si es presenta candidatura ni al Parlament ni al consell insular. A Eivissa, ERC no vol repetir la coalició PSOE-Eivissa pel Canvi, sinó recuperar la fórmula del Pacte Progressista (1999 i 2003): una coalició de tots els partits progressistes sense que cap perdi les seves sigles i sense donar preeminència nominal als socialistes. De moment, no hi ha res decidit. Esquerra veu clar que no vol participar en el Compromís per Eivissa que alguns cercles –antigament d’Entesa Nacionalista i Ecologista (ENE), el partit germà a Eivissa dels PSM de Mallorca i Menorca– miren d’activar.

Quant a les expectatives electorals d’Esquerra a les Illes, si s’ha de fer cas de les enquestes, són molt minses. No sembla tenir cap possibilitat d’obtenir representació insular ni al Parlament. Val a dir que a les Balears el tall per a obtenir representació és el 5% –i no pas el 3% com a Catalunya–; si s’abaixàs al 3% Esquerra podria tenir ser si més no alguna esperança. Però de moment cap partit progressista dels que haurien de presentar aquesta reforma de la llei electoral no ha volgut presentar-la.

Entesa per Mallorca. Aquest partit es va fundar de resultes de l'escissió del PSM l'any 2006. Els qui foren contraris a la creació del Bloc per Mallorca a les eleccions de 2007 –una aliança bàsicament entre PSM i Esquerra Unida i Verds (tot i que posteriorment s'hi afegí ERC)– abandonaren el PSM. Al cap de pocs mesos crearen Entesa per Mallorca. D'aleshores ençà la lidera Biel Huguet. Entesa sempre ha tingut la intenció d'unificar tots els grups nacionalistes. Se'n sortí a les eleccions espanyoles del 2008, quan UM, PSM, Entesa i ERC feren part d'una sola candidatura electoral, tot i que amb molt poc suport popular (uns 25.000 vots). Més tard, els intents d'Entesa de repetir aliances estrictament nacionalistes han fracassat. En aquests moments mira d'arribar a un acord electoral amb el PSM. Si es presentàs tota sola a les urnes no tindria cap possibilitat d'arribar al tall per a obtenir representació insular i al Parlament.

Unió Mallorquina. Després dels desastrosos tres darrers anys, les esperances d'UM són de mantenir la representació al Parlament i al Consell de Mallorca, ni que sigui només amb un escó. Totes les enquestes publicades pronostiquen que s'acosta al tall (5%) en intenció de vot, de tal manera que és incert si obtindrà representació o no. Com és sabut, aquests anys els problemes d'UM tenen relació amb la imputacions judicials de les tres darreres direccions, fins al punt que els presidents Maria Antònia Munar (1992-2007), Miquel Nadal (2007-2008) i Miquel Àngel Flaquer (2008-2009) s'han trobat forçats a dimitir. D'ençà que Josep Melià fou escollit president del partit (gener del 2010) pareixia que UM deixava enrere els escàndols, però fa dues setmanes n'esclatava un de nou que esquitxa la portaveu actual del partit, Catalina Julve. A més de tot això, ha sofert crisis locals amb el resultat de l'abandonament de molts militants de Palma, Campos i Santanyí.

Malgrat tots els problemes passats i presents, els dirigents d'UM asseguren que obtindran representació autonòmica. Els darrers mesos l'estratègia de la direcció ha estat d'obrir-se cap a noves incorporacions –com ara l'ex-diputat del PP Miquel Munar– per a donar al partit un aire més regionalista i no estrictament nacionalista. Amb aquesta obertura con-

CONSELL DE MALLORCA

Joan Lladó, d'Esquerra.

JAUIME MOREY/GRIP, SERRA

Biel Huguet, d'Entesa per Mallorca.

PSM/ENTESA NACIONALISTA

Biel Barceló, del PSM.

fien captar prou vots perquè l'esperança de continuar presents al Consell i al Parlament es convertesqui en realitat. Per a això, probablement totes dues candidatures seran encapçalades pel president del partit, Josep Melià.

PSM. El PSM de Menorca es presentarà a les eleccions amb la seguretat d'obtenir l'escó que sempre ha tingut d'ençà de la ruptura de la coalició amb Esquerra Unida (que es deia Entesa de l'Esquerra). És l'únic partit que romp el bipartidisme PP-PSOE a l'illa. A Eivissa el referent del PSM ha estat tradicionalment Entesa Nacionalista i Ecologista (ENE), tot i que ara Compromís per Eivissa podria acabar ocupant més o menys el mateix espai; ENE ha fet part del Pacte Progressista (1999 i 2003) i PSOE-Eivissa pel Canvi (2007).

A Mallorca, el PSM va fer el Bloc (PSM, Esquerra Unida, Verds i ERC) per a les eleccions del 2007, però des de tot d'una després dels comicis les divergències en complicaren força una hipotètica repetició. Que els resultats no fossin els desitjats feu que, a més, dins el PSM anàs creixent la idea de recuperar el perfil propi i, per tant, presentar-se tot sol a les futures eleccions. No serà ben bé així, però quasi. Els Verds i un grup escindit d'Esquerra Unida –liderat per la consellera d'Afers Socials del govern, Fina Santiago– s'ha fus en una sola nova formació d'esquerra alternativa quasi-nacionalista que el PSM ha captat com a soci de coalició electoral. Des de fa més d'un any aquest era l'objectiu. Així es desfà tant d'Esquerra Unida com d'Esquerra Republicana. En aquests moments, a més, té converses amb Entesa per a veure si la hi incorpora d'alguna manera. Tanmateix, el lideratge del PSM en aquesta coalició pesa tant que els socis no han tingut cap opció de negociar els números 1 de les candidatures a les principals institucions, tots decidits pel PSM: Biel Barceló al Parlament, Joan Font al Consell i Antoni Verger a l'Ajuntament de Palma.

Les enquestes publicades donen al PSM de Mallorca la possibilitat de mantenir 2 dels 4 escons que va obtenir el Bloc el 2007. Els altres dos se'ls repartirien els dos partits majoritaris, PP i PSOE.

Miquel Payeras